

[Dagmar Andreassen.]

sådan set stærkt begrænset, men hvis vi vidste en lille smule mere om, hvad der burde nyde fremme, så satte vi måske lige knap så meget i stå, som jeg føler at vi gør. Vi sætter det ikke i stå med det direkte mål at sætte tingene i stå, men vi gør det som en konsekvens af de love, som vi gennemfører med andet sigte.

I tider, hvor kapitalmarkedsråd og egnsudviklingsstøtte og nødhjælpsarbejder er begreber, man taler meget om i politik, synes jeg nu, det var ganske rart at vide, hvad familien Danmark får mest ud af at anvende sin kapital og sin arbejdskraft til, for at vi så hurtigt som muligt kan få råd til at leve, som vi gør.

Jeg er godt klar over, at regnestykket sådan set ikke er noget enkelt regnestykke, men jeg føler mig temmelig overbevist om, at der både i handelsministeriet og måske også på vore handelsskoler sidder folk, der ved noget om disse ting. Somme tider får jeg ligefrem det indtryk, at man alle andre steder i landet taler mere om disse ting, end vi gør her på Christiansborg.

Nu ser det ud til, at vi får en udvalgsbehandling, det er jo allerede begæret, og så kan vi tage flere af disse spørgsmål op. Vi kan ikke forvente at få dem besvaret, men jeg har også tid til at vente til næste gang, vi skal forhøje beløbsrammen, hvis der ellers ligger et seriøst stykke arbejde.

Det foreliggende lovforslag kan jeg på mit partis vegne anbefale, men jeg ser altså gerne, hvis vi kan skaffe de nævnte oplysninger til næste gang, vi skal have denne lovgivning til behandling.

Frandsen: Det konkrete forslag til ændring af lov om Danmarks erhvervsfond, der medfører, at der kan ydes garantier og kautioner inden for et beløb af 10 milliarder kr. i modsætning til hidtil 8,5 milliard kr., har jeg ikke ret mange bemærkninger til, idet begrundelserne herfor, som de er fremført i bemærkningerne, også for SF forekommer rimelige. SF betragter loven som et gode, bl. a. ud fra den betragtning, at der trods alt er tale om en vis indflydelse fra samfundets side på det private erhvervsliv i dette tilfælde, og at der er tale om en støtte til eksporterhvervene. Men for at det var

blot nogenlunde ideelt for SF, måtte der naturligvis være tale om en langt bedre styring fra samfundets side af erhvervslevet.

Jeg vil dernæst gå over til et spørgsmål, som måske nok er en detalje efter visses opfattelse, nemlig det spørgsmål, som hr. Auken var inde på, eksportgarantierne til Sydafrika, Portugisisk Angola og Portugisisk Moçambique.

Ifølge eksportkreditrådets beretning for 1970-71 blev der givet eksportgarantier til Sydafrika på 8,6 mill. kr., til Portugisisk Angola på 7,6 mill. kr. og til Portugisisk Moçambique på 0,5 mill. kr. Det er måske ikke de helt store beløb, der er tale om, særlig ikke når man sammenholder med det samlede beløb for Danmarks erhvervsfond, men at give eksportgarantier til at styrke handelssamarbejdet med disse regimer harmonerer dårligt med vor almindelige verbale fordømmelse af de pågældende regimer, og eksportkreditterne er på ingen måde til gavn for den afrikanske befolkning i de tre områder, der er tale om, tværtimod. Det hjælper ikke ret meget, at man, som det nu er foreslået i finanslovsforslaget, vil yde humanitær og uddannelsesmæssig støtte til befrielsesbevægelser, hvis man samtidig gæver de siddende regimer ved officiel støtte til handelssamarbejdet.

Men der er måske nu håb om, at den nuværende regering vil ændre den politik, idet socialdemokratiet sammen med SF, sidste gang man behandlede loven om Danmarks erhvervsfond, i betænkningen henstillede til handelsministeren,

„at der i de konkrete afgørelser tages hensyn til disses overensstemmelse med Danmarks almindelige politik i forhold til de forskellige afrikanske lande.“

Det fremgår tydeligt af folketingets forhandlinger, at dette betød, at den daværende regering burde have undladt at yde eksportkreditter til de før omtalte områder, og den socialdemokratiske ordfører udtalte, at det også ville blive en eventuelt kommende socialdemokratisk regerings politik. Derfor vil jeg ligesom hr. Auken anmode om, at ministeren vil give en redegørelse for den socialdemokratiske regerings politik på dette område, og spørge, om den socialdemokratiske regerings politik er sådan, at der ikke